

REIZEN

HIER EN NU IN Turkije

TEKST BARBARA VAN DEN ABEELE
FOTO'S SCICSAILING.EU

Een week zeilen op de Egeïsche Zee vertraagt en verlicht de geest. Luieren op het dek, een duikje nemen in zee, aanleggen in prachtige havens. Hoofdredactrice Barbara Van den Abeele drukte even de pauzeknop in en liet zich meedrijven op het ritme van een gulet langs de Turkse zuidwestkust.

‘Een week op een zeilboot is de perfecte manier om in het hier en nu te staan. Je wordt even losgerukt uit je dagelijks leven, waardoor er weer ruimte is voor de essentie’, zegt Loes Douze die aan het hoofd staat van het Nederlandse ScicSailing. Een zeiltocht waarbij je alles achter je laat en weer tot jezelf komt. Dat is precies wat je nodig hebt als je zoals ik een drukke job combineert met een gezin met twee kinderen en als de term ‘ploetermoeder’ je net iets te vertrouwd in de oren begint te klinken. Op de kaart die ik voor Moederdag kreeg van mijn goed bedoelende oudste zoon stond in rijmvorm geschreven hoe knap ik alles rond krijg ondanks mijn stresserende job. Wat voor mij een teken was dat ik in zijn ogen blijkbaar dikwijls achter de dingen aan hol. Deze zeiltocht kan ik dus best gebruiken. De warmte van de zon, de rust van de natuur, gezond eten, lezen, zwemmen en luieren op het dek. Alles waar ik van hou op enkele vierkante meters. En dat in de streek waar ik vijf jaar gewoond heb. Als dit geen week van loslaten wordt!

>>>

>>> **Loungy sfeer**

Wanneer de chauffeur me afzet aan een beschutte baai iets buiten Bodrum lonkt de Nemesis in het turkooisblauwe water. De traditionele Turkse houten zeilboot met zijn twee masten ziet er prachtig uit. Veel mooier en eleganter dan al die polyester jachten die in de haven van Bodrum liggen te blinken. Mijn koffer wordt aan boord getild en op wolkjes loop ik over het dek naar mijn kajuit. Ook het interieur van de Nemesis getuigt van klasse. Crèmekleurige kussens op het bed, twee vensters met zicht op zee, een privébadkamer, design sfeerverlichting. Het ziet er allemaal luxe en sfeervol uit. Ik maak kennis met de kapitein, de crew en enkele medepassagiers: de Zuid-Afrikaanse Helen en het Zweeds-Noorse koppel Louise en Troel. De sfeer is vanaf het eerste moment ontspannen. Onze groep bestaat uit vijf Britse journalisten, een Zuid-Afrikaans koppel, een Spanjaard, een Zweeds-Noors koppel, een Nederlandse en ikzelf. Twaalf mensen die elkaar van haar noch pluim kennen en nu een week samen doorbrengen. Een echt groepsmens ben ik niet: een beetje rond de tafel hangen, ieders levensverhaal

JE HOORT
ALLEEN NOG
DE WIND IN DE
ZEILEN EN HET
GETREK VAN
DE TOUWEN.
HET RITME VAN
DE GOLVEN
VERTRAAGT
DE GEEST

horen en vergelijken hoe dingen er in verschillende landen aan toegaan is niet echt mijn ding - misschien ben ik daar te oud voor? Gelukkig kan iedereen zijn eigen gang gaan. De boot is groot genoeg om je eigen plekje te vinden om te praten, te lezen of in te dutten. Zelf brengt de energie van de zee me in een ontspannen staat van goede voornemens. Ik heb >>>>

3 X MUST DO

IN DE OMGEVING VAN BODRUM

1. Knidos is een antieke Griekse havenstad die je het best per boot kan bereiken. Via een houten steiger stap je de oude stad binnen. Knidos was in de oudheid bekend voor zijn 'Afrodite', een van de meesterwerken van de bekende Griekse beeldhouwer Praxiteles waarvan jammer genoeg enkel kopieën bewaard zijn gebleven. De site oefent een bijzondere aantrekkingskracht uit door de pure en onaangestaste sfeer die er nog hangt. De kleine paadjes tussen de omgevallen marmerblokken, de met planten overgroeide zuilen ... De uitleg op de borden is pover maar daar maalt geen kat om. Leuk om weten is dat Knidos de grens vormt tussen de Middellandse en de Egeïsche Zee.

2. Op het schiereiland Bozburun ligt het mooie boetiekhotel annex restaurant Bozburun Yacht Club, waar je in de schaduw van de olijfbomen voor een kleine vijftig euro kan genieten van een heerlijke vischotel voorafgegaan door warme en koude mezze. In de namiddag wordt er zelfgemaakte taart geserveerd met limonade. Eigenaar Yesim Ozturk en zijn moeder ontvangen hun gasten alsof het oude vrienden zijn. Hartverwarmend!

www.bozburunyachtclub.com

3. Gümüşlük is een klein kustdorpje op de plaats van de oude Griekse stad Myndos. In de baai voor de kust liggen de fundamenteën van de antieke gebouwen net onder het wateroppervlak. Vanwege de historische betekenis van het dorp is het beschermd gebied en amper ontwikkeld voor toerisme. In de baai ligt het Konijneneiland, waar je door het laag staande water naartoe kan lopen. Langs de kust liggen heel wat visrestaurants, waaronder restaurant Mimosa: een van de meest idyllische maar ook prijzigste plekjes waar je op het strand, met je voeten in het zand, uitstekend kan eten.

NA EEN WEEK OP DE NEMESIS VOEL IK HOE IK ALMAAR MEER GEWOON WAT VOOR ME UIT ZIT TE STAREN MET DE BLIK OP ONEINDIG EN HOE MIJN LICHAAM EN GEEST VOLLEDIG TOT RUST KOMEN

PRAKTISCH

Vloot - ScicSailing heeft een kleine vloot van zeiljachten die variëren in grootte van zes tot zestien passagiers. Je kan met een groep een boot reserveren maar je kan ook individueel inschrijven. Er zijn ongeveer 17 verschillende routes voor de zuidwestkust van Turkije mogelijk, inclusief 5 routes naar verschillende Griekse eilanden zoals Symi, Rhodos, Samos, Kalymnos en Patos.

Themareizen - Aan het begin en het einde van het seizoen zijn er speciale themareizen, zoals yoga, schaken, literatuur en zangreizen. Heb je zelf specifieke wensen voor een thema dan kan ScicSailing voor professionele begeleiding zorgen.

Prijs - De prijs van een zeilcruise begint vanaf 899 euro per persoon (exclusief vlucht en transfer).

www.scicsailing.eu

>>> mezelf voorgenomen om elke ochtend voor het ontbijt te zwemmen en om drie keer per dag te mediteren in mijn hut om de dingen wat meer los te kunnen laten. De tweede dag krijg ik al meteen een uitdaging van formaat, wanneer ik plots beseft dat ik mijn laptop niet bij me heb. Vergeten in de luchthaven! In allerijl bel ik mijn man die me belooft meteen de dienst verloren voorwerpen te contacteren. Ik prijs mezelf gelukkig dat er smartphones bestaan en breng de volgende tien minuten al nagelbijtend door. Tot het verlossende telefoontje komt. Mijn laptop is terecht! Het betekent alleen dat ik deze week niet meer kan werken en dat ik me wel moet overgeven aan het moment. Nu kan ik er echt niet meer onderuit.

De wind in de zeilen

Het is de tweede keer dat ik met ScicSailing meevaar, en na de eerste keer wist ik al dat zeilen leuk is. Een heel ander gevoel dan varen op de motor. 'Meehelpen met het zeilen is een optie maar geen must', vertelt Loes. 'Zelfs de meest fanatieke zeilers beschouwen dit eerder als een gelegenheid om een ander eens het werk te laten doen. De kapitein en zijn bemanning zijn een perfect geolied team. Ze hebben een gecertificeerd zeildiploma en zijn het hele jaar in vaste dienst.' Wanneer de kapitein de motor afzet en de crew de zeilen opspant daalt de rust neer over de Nemesis. Je hoort alleen nog de wind in de zeilen en het getrek van de touwen. Het ritme van de golven vertraagt de geest en het leven. Niks hoeft nog en die vrijheid zorgt voor een enorme rust in mijn hoofd. Een rust die enkel onderbroken wordt door de scheepsbel die aankondigt dat het tijd is om de innerlijke mens te versterken. Aan een grote houten tafel op het achterdek genieten we drie keer per dag van de kookkunsten van chef Mehmet, die duidelijk veel aandacht besteedt aan de maaltijden. Turkse specialiteiten zoals *imman bayildi* of *köfte* wisselen af met vegetarische gerechten waarin groenten en fruit de hoofdrol spelen.

Volledig tot rust

Aan boord zou je bijna vergeten dat de regering van Erdogan onder vuur ligt, ware het niet dat kapitein Selo - voluit Selahattin - twee keer per dag de generator aanzet. Voor warm water en wifi. 'Ja, de smartphones en iPads kunnen weer opgeladen worden!' Volgens Selo willen de meeste passagiers online blijven. 'Ze willen hun mail blijven checken. Anders worden ze nerveus, kunnen ze niet meer relaxen.' Ik geef toe dat ik me met mijn Blackberrie toch ook comfortabel voel. Vooral de link met het thuisfront is belangrijk voor me - je weet tenslotte maar nooit. Maar het lome ritme van zeilen, eten, lezen en zacht schommelend in slaap vallen heeft zijn effect. Na een week op de Nemesis voel ik hoe ik minder vaak mijn smartphone check, hoe ik almaar meer gewoon wat voor me uit zit te staren met de blik op oneindig en hoe mijn lichaam en geest volledig tot rust komen. Voor ik op het vliegtuig stap adem ik nog eens diep de Turkse ochtendlucht in, in de hoop dat ik dat effect ook thuis nog een tijdje zal kunnen vasthouden... ■

